

BOTELLADA

Un altre dels mots amb què els mitjans de comunicació ens bombardegen sovint és el castellanisme *botellón*.

Aquest és un mot inventat pels castellans per a descriure el costum, aparegut a Espanya a finals del segle XX, sobretot entre els joves, de reunir-se a la via pública per a socialitzar mentre es consumeixen begudes alcohòliques. Evidentment aquest és un fenomen nou per al qual no existia cap mot tradicional català que s'hi referís, però no és tan difícil de seguir les normes de derivació de la llengua catalana per a inventar-se un neologisme adequat com pot ser *botellada* o *ampollada*. Només es tracta d'usar correctament els prefixos i sufixos ja existents en català per a crear noves paraules a partir d'una d'existents. No cal ser gaire llumenera per a fer servir aquest mecanisme de creació de noves paraules i no haver de sotmetre's sempre al dictat de la llengua castellana.

Entre *ampolla* i *botella*, malgrat que totes dues paraules són admeses, en el català central hauríem de fer prevaler *ampolla*, sobretot si tenim en compte Joan Coromines (*Diccionari etimològic i complementari de la llengua catalana*):

«En català [*botella*] és un mot pres en data moderna del fr. *bouteille* i transmès tant o més pel castellà. Si bé avui ja s'ha afiançat bastant en l'ús tavernari i ciutadà, és encara rebutjat per la gent de parlar acurat que (com nosaltres) no veu cap utilitat a preterir l'ús d'*ampolla*; l'únic ús aconsellable en bon català és en el sentit de 'boteta de cuir', encara usual en la major part de comarques del català central [...]».

Per tant, encara que *bot* i *bota* siguin els mots tradicionals que fem servir per a recipients de cuir o fusta per a guardar el vi, quan el recipient és de vidre fem servir *ampolla*, que ja prové d'un mot llatí, AMPULLA, 'flascó, ampolleta ventrada'. Per tant, malgrat que potser hauríem de preferir *ampollada*, tenint en compte que també tenim altres derivats moderns derivats de *bota* (*embotellar*, *embotelladora*) potser és més senzill d'admetre el neologisme *botellada* com a substitut d'aquest horrible *botellón*.

Dels periodistes que contínuament han de fer servir aquest mot, no n'hi ha cap de prou intel·ligent per a trobar un mot català per a defugir el castellanisme flagrant? Tan difícil és de crear un derivat com *botellada*? Segur que si ells comencen a fer servir correctament aquest mot, d'aquí a quatre dies ningú parlarà d'un *botellón* sinó d'una *botellada*. Al cap i a la fi, fa poc temps tampoc ningú no sabia què era un *botellón*. Tan difícil és aconseguir que els periodistes es preocupin per difondre el bon català?